

Dagmar Lepíková

Giovanni Pietro Tencalla – Kostel sv. Anny a sv. Jakuba Většího ve Staré Vodě na Libavě. výstavba, devastace a znovuoobnovení
(diplomová práce)

Resumé

V diplomové práci se zabývám kostelem sv. Anny a sv. Jakuba Většího ve Staré Vodě na Libavě. Jedná se o stavbu Giovannio Pietra Tencally, která byla postavena na významném poutním místě u nás.

Ve své práci si všímám nejen způsobu tvorby tohoto významného barokního architekta na Moravě, ale také jeho zaměstnavatelem biskupem Karlem z Liechtheinsteina-Castelcornu. Jejich vzájemné ovlivňování v otázkách možného vzhledu staveb mohlo do jisté míry ovlivnit i podobu starovodského chrámu. Kromě architektonického rozboru je zde také zmíněna malířská výzdoba chrámu a popis jednotlivých oltářů.

Poutní místo bylo po mnoho staletí cílem poutníků. Poměrně tvrdý zásah do jeho existence nastává ve 20. století. Vlivem poválečných událostí dochází k jeho postupnému izolování od společnosti. Je to způsobeno zejména tím, že na jeho území byl zřízen Vojenský výcvikový prostor Libavá. Kostel začíná chátrat, jsou zcela zastaveny poutě, dochází k jeho úmyslnému poškozování a dokonce k jeho existencionálnímu zpochybnění. Snahy jednotlivých státních orgánů o jeho zničení nebo naopak záchranu jsou zde také podrobně popsány.

Práci uzavírají kapitoly zabývající se obnovou chrámu po roce 1989 a úvahami o jeho další funkci a způsobu jeho opravy. Ukazuje se, že i toto je poměrně náročná otázka, která si vyžádá ještě nějakou dobu, než se najde konečné řešení.

Kostel sv. Anny a sv. Jakuba Většího ve Staré Vodě je stavbou, která má v současnosti i přes ztrátu své původní krásy co říci. Je místem, které se nepodařilo zničit, na rozdíl od celé vesnice. Dílo Giovannio Pietra Tencally tedy „žije“ dále a 21. století zde má tu vzácnou možnost realizovat své představy o tom, jak obnovit podobu tohoto chrámu.